

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร
กับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน
สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร*

THE RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC LEADERSHIP IN THE
DIGITAL ERA OF ADMINISTRATORS AND THE TEACHING
EFFECTIVENESS OF CHINESE LANGUAGE TEACHERS IN PRIVATE
SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THE SAMUT SAKHON PROVINCIAL
EDUCATION AUTHORITY

ศุณิสา เฉลิมรัตนภาพร¹ และ เสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร²

Sunisa Chalearmrattanaporn¹ and Saowaphark Lampetch²

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก¹

Department of Educational Administration, Faculty of Arts, Krirk University¹

Corresponding Author's Email: Zhilan.9696@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนโรงเรียนเอกชน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 278 เลือกโดยวิธีการแบ่งชั้นภูมิตามโรงเรียน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามโดยมีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ได้เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, $SD = .931$) 2) ประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดย

* Received 27 March 2026; Revised 9 April 2026; Accepted 17 May 2026

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, $SD = .546$) และ 3) ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .912^{**}$)

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ, ยุคดิจิทัล, ประสิทธิภาพการสอน

Abstract

This research aimed to 1) investigate the level of academic leadership in the digital age among school administrators, 2) examine the teaching effectiveness of Chinese language teachers in private schools, and 3) study the relationship between academic leadership in the digital age of administrators and the teaching effectiveness of Chinese language teachers in private schools under the Samut Sakhon Provincial Education Office. The sample consisted of 278 teachers working in private schools under the Samut Sakhon Provincial Education Office, selected using stratified school sampling. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using percentages, means, standard deviations, content validity index, Cronbach's alpha coefficient, and Pearson's simple correlation coefficient. The findings revealed that: The overall level of digital-era instructional leadership of administrators in private schools under the Samut Sakhon Provincial Education Office was at a high level ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.931$). The overall teaching effectiveness of Chinese language teachers in private schools under the Samut Sakhon Provincial Education Office was also at a high level ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.546$). The digital-era instructional leadership of administrators was positively correlated with the teaching effectiveness of Chinese language teachers in private schools under the Samut Sakhon Provincial Education Office, with statistical significance at the .01 level ($r_{xy} = 0.912^{**}$).

Keywords: Academic Leadership, Digital Era, Teaching Effectiveness

บทนำ

รัฐบาลได้กำหนดวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้โมเดล “ประเทศไทย 4.0” (Thailand 4.0) ซึ่งมุ่งเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

และปัญญาของมนุษย์เป็นสำคัญ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพสูง สามารถเข้าถึงโอกาสได้อย่างเท่าเทียม และนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างคนให้มีคุณภาพ (จุฑามาศ ศรีรัตน, 2561) โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นกลไกหลักที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน หากโรงเรียนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม ย่อมสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ (สุธรรม ธรรมทัศนานนท์, 2560)

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยครอบคลุมการวางแผน การประสานงาน การกำกับดูแลหลักสูตร และการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ผู้นำทางวิชาการต้องมีความเชี่ยวชาญและสามารถทำงานร่วมกับครูในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด (Hallinger, 2009) ทั้งนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่น การศึกษาของสุชิน ประสานพันธ์ (2564) และมะไซดี อับดุลกอเดร์ (2565) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงระดับโลก ภาษาจีนมีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงประเทศไทย ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย นับตั้งแต่การฟื้นฟูการเรียนการสอนภาษาจีนในปี พ.ศ. 2518 และการส่งเสริมอย่างเป็นทางการในทุกระดับการศึกษาในปี พ.ศ. 2535 จนถึงการปฏิรูปการเรียนการสอนในปี พ.ศ. 2557 (กฤตติกา เสวตอมรกุล, 2564; ประทีป ว่องวิระยุทธ, 2563) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนควรมุ่งเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ โดยเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กับการพัฒนาครูผู้สอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

ภาวะผู้นำทางวิชาการในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยผู้บริหารต้องกำหนดทิศทางที่ชัดเจน สนับสนุนการพัฒนาครู และส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย (ธัญญาภรณ์ พยอม, 2566) อย่างไรก็ตาม จากผลการประเมินสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่ายังมีความแตกต่างด้านคุณภาพทางวิชาการ รวมถึงปัญหาในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน เช่น การขาดประสิทธิภาพในการวางแผน การสื่อสาร และการประสานงาน (ณัฐพัฒน์ มั่งขม, 2565) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา

ผู้บริหาร ครู และการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร

สมมติฐานการศึกษา

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีการเรียนการสอนภาษาจีน จำนวน 23 โรงเรียน รวม 996 คน (สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร, 2568)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 278 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970) โดยใช้วิธีเลือกสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์สอน และขนาดของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert (1967)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ Likert (1967)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content Validity) โดยมีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ได้เท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม - เดือน พฤษภาคม 2568 ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

4. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ส่งแบบสอบถามคืนตามเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจะติดตามด้วยตนเอง โดยจะประสานงานขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนอีกครั้ง และนัดรับแบบสอบถามกลับคืน

5. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากแบบสอบถามที่แจกไป 278 ชุด

6. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติพื้นฐานการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการ และตัวประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีน เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และเป็นการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวม

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้นำ	3.94	0.63	มาก
ด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากร	3.86	0.66	มาก
ด้านทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	3.91	0.58	มาก
ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ	3.93	0.65	มาก
รวม	3.95	0.87	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .931) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้นำ มีระดับความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.936) รองลงมา คือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.058) และน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากร ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .969)

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้าน

ประสิทธิภาพการสอน โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความรู้ ความสามารถ	4.13	0.65	มาก
ด้านแรงจูงใจในการทำงาน	3.97	0.73	มาก
ด้านมีคุณธรรม จริยธรรม	4.12	0.67	มาก
รวม	4.08	0.54	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .546) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความสามารถ มีระดับความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = .656) รองลงมาคือ ด้านมีคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .673) และน้อยที่สุดคือ ด้านแรงจูงใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .731)

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล	ประสิทธิภาพการสอน			
	ด้านความรู้ ความสามารถ	ด้านแรงจูงใจใน การทำงาน (Y ₂)	ด้านมีคุณธรรม จริยธรรม (Y ₃)	TOTAL Y _{tot}
ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้นำ (X ₁)	.891**	.853**	.850**	.901**
ด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากร (X ₂)	.794**	.766**	.782**	.813**
ด้านทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (X ₃)	.849**	.840**	.849**	.882**
ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ (X ₄)	.810**	.837**	.797**	.850**
TOTAL (X _{tot})	.885**	.873**	.867**	.912**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่าทักษะของภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีกับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .912^{**}$) เป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับสูงมาก คือด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้นำ (X_1) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร สูงสุดเท่ากับ ($r=.901^{**}$) รองลงมาอยู่ในระดับสูงมาก คือ ด้านทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (X_3) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพผลการบริหารสถานศึกษา สูงสุดเท่ากับ ($r=.882^{**}$) และอยู่ในระดับสูงมาก คือด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากร (X_2) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ต่ำสุดเท่ากับ ($r=.813^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาครในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

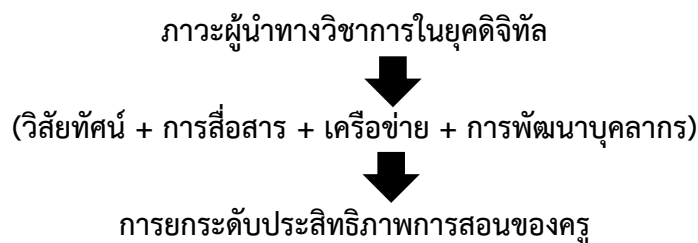
ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้นำมีระดับความคิดเห็นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ และน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากร เนื่องมาจากการที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญกับการวางแผนและกำหนดทิศทางการพัฒนาดิจิทัลของสถานศึกษาเป็นลำดับแรก จึงมีการให้ความสำคัญกับวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ด้านการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอาจได้รับความสำคัญน้อยกว่า สาเหตุจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ เวลา หรือการขาดแผนพัฒนาทางวิชาชีพที่เป็นระบบ ทำให้ยังไม่สามารถส่งเสริมศักยภาพครูและบุคลากรให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษินาถ กุมภวรรณ (2565) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัลดิสรปชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ พบว่า ค่าเฉลี่ยภาพรวมทั้ง 6 ด้านของภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรปชั้นของผู้บริหารและครู อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ ความสามารถ มีระดับความคิดเห็นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านมีคุณธรรม จริยธรรม และน้อยที่สุดคือ ด้านแรงจูงใจในการทำงาน เนื่องจากครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนมีการะงานหรือข้อจำกัดบางประการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงาน เช่น ความไม่มั่นคงในตำแหน่งงาน การขาดโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพ หรือสวัสดิการ และผลตอบแทนที่ไม่จูงใจเท่าที่ควร นอกจากนี้ อาจเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการปรับตัวของครูที่เป็นชาวต่างชาติซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรและความมุ่งมั่นในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุรักษ์ จุตสี (2565) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง เนื่องจากภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนของครู โดยเฉพาะในด้านการจัดหาเทคโนโลยี การพัฒนาทักษะดิจิทัล การจัดอบรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้คำแนะนำทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยเพิ่มขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการสอนของครูภาษาจีน ส่งผลให้ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุรักษ์ จุตสี (2565) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .649$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยเชิงกลไกสำคัญ ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการยกระดับประสิทธิภาพการสอนของครู โดยเฉพาะในบริบทของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้เฉพาะทางและการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนรู้ ประเด็นสำคัญที่ค้นพบเชิงลึกคือวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้นำ เป็นตัวแปรขับเคลื่อนหลัก (Primary Driver) ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับประสิทธิภาพการสอน ($R = .901^{**}$) สะท้อนว่าผู้บริหารที่สามารถกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีอย่างชัดเจน จะช่วยให้ครูสามารถปรับตัว พัฒนา และประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่ใช่เพียงการใช้เทคโนโลยี แต่เป็นการใช้อย่างมีระบบและมีเป้าหมาย นอกจากนี้ งานวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า ทักษะการสื่อสารดิจิทัลและการสร้างเครือข่ายทางวิชาการ ทำหน้าที่เป็น “ตัวเร่ง (Accelerator)” ในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และพัฒนาวิชาชีพครู ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) และการพัฒนานวัตกรรมการสอนอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร แม้จะมีความสัมพันธ์ในระดับสูง แต่มีค่าต่ำสุดในกลุ่มตัวแปร สะท้อนช่องว่างเชิงปฏิบัติ (Implementation gap) ในการติดตามและประเมินผลการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ในภาพรวม จึงสามารถสรุปเป็น โมเดลเชิงแนวคิดใหม่ ได้ว่า

โดยมีลักษณะเป็น ความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก ($r = .912$) ซึ่งยืนยันว่าการพัฒนาผู้บริหารให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัลอย่างรอบด้าน จะส่งผลเชิงระบบต่อคุณภาพการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาจีน อยู่ในระดับมากทั้งสองด้าน โดยภาวะผู้นำด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลมีค่าสูงสุด ขณะที่ด้านการพัฒนาบุคลากรมีค่าน้อยที่สุด นอกจากนี้ ทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลมีความสัมพันธ์สูงสุด ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเน้นเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรมการสอน และการประยุกต์ใช้ในการบริหาร พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินผลอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดการนำไปใช้ได้จริง

2. ควรเสริมสร้างระบบติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างครอบคลุม โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

3. ควรขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล พร้อมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

ควรพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัลในทุกกระดับ รวมถึงนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมและวัฒนธรรมองค์กรที่ทันสมัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างในบริบทที่หลากหลาย เช่น โรงเรียนเอกชนและโรงเรียนของรัฐในหลายพื้นที่ เพื่อเปรียบเทียบและขยายผลการวิจัย

2. ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มเติม เช่น วัฒนธรรมองค์กร แรงจูงใจ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และศักยภาพครู เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงลึก

3. ควรใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและแม่นยำยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กัญญาภัทร ดำชม. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของครูกับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. อุดรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

จุฑามาศ ศรีรัตน. (2561). เศรษฐกิจสร้างสรรค์กับไทยแลนด์ 4.0. วารสารเกษมบัณฑิต. 19(พิเศษ). 208-217.

ณัฐพัฒน์ มั่งชม. (2565). ภาวะผู้นำและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จังหวัดพิษณุโลก. วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. 6(1). 170-186.

ธัญญาภรณ์ พะยอม. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ

- การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประทีป ว่องวีระยุทธ. (2020). การศึกษาแนวคิดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขา
ผู้สอนวิชาภาษาจีน. วารสารปัญญาวิวัฒน์, 12(1), 304-314.
- ปิยนดา ปิยสาธิต. (2564). การวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางด้าน
ภาษาจีนใน ตลาดแรงงานไทยผ่านสื่อสารสนเทศออนไลน์. วารสารบรรณศาสตร์
มศว, 14(2), 35-47.
- พิชินาถ กุมภวรรณ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการ
บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรชันของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 12(3), 63-76.
- สุชิน ประสานพันธ์. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต. ชัยภูมิ : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 27. วารสารศึกษาศาสตร์, 28(2), 140-153.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร. (2568). ข้อมูลประชากรครูของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร. กระทรวงศึกษาธิการ.
- อนุรักษ์ จุดสี. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
กับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
กลุ่มที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 10(1), 143 – 155.
- Hallinger, P., & Murphy, J. (1985). Assessing the Instructional Management
Behavior of Principals. The Elementary School Journal, 86, 217-247.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research
activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. in Attitude
Theory and Measurement (pp.90-95). Wiley & Son.